Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0051

Az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottsága 70. ülésszakával kapcsolatban az EU prioritásaira vonatkozó, a Tanácshoz intézett ajánlás

Az Európai Parlament 2026. február 12-i ajánlása a Tanácshoz az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 70. ülésszakára vonatkozó uniós prioritásokról (2025/2240(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának 2026 márciusában tartandó 70. ülésszakára, a „Minden nő és lány igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésének biztosítása és megerősítése, többek között az inkluzív és méltányos jogrendszerek előmozdítása, a diszkriminatív jogszabályok, szakpolitikák és gyakorlatok felszámolása, valamint a strukturális akadályok kezelése révén” című kiemelt témájára, valamint „A nők teljes körű és tényleges részvétele a közéletben a döntéshozatalban, valamint az erőszak felszámolása a nemek közötti egyenlőség megvalósítása és a nők és lányok társadalmi szerepvállalása érdekében” című felülvizsgálati témájára,

– tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre,

– tekintettel a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló, 2006. december 12-i ENSZ-egyezményre, különösen annak az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésről és a fogyatékossággal élő nőket és lányokat sújtó többszörös megkülönböztetésről szóló 6. és 13. cikkére,

– tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére, nevezetesen a „senkit nem hagyunk hátra” elvre, és különösen az 5. fenntartható fejlődési célra, amely a nemek közötti egyenlőség elérésére és annak biztosítására irányul, hogy a nők egyenlő jogokkal rendelkezzenek a gazdasági erőforrásokhoz, valamint hozzáférjenek a földhöz és más tulajdoni formákhoz, a pénzügyi szolgáltatásokhoz, az örökséghez és a természeti

erőforrásokhoz, valamint a 10. fenntartható fejlődési célra, amely a diszkriminatív jogszabályok, szakpolitikák és gyakorlatok megszüntetésére, valamint a megfelelő jogszabályok, szakpolitikák és fellépések előmozdítására irányul,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20., 21., 23. és 47. cikkére,

– tekintettel az abortuszhoz való jognak az Európai Unió Alapjogi Chartájába való beillesztéséről szóló, 2024. április 11-i állásfoglalására[1],

– tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „A nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési terv (GAP III) – Az EU külső tevékenységeiben a nemek közötti egyenlőség biztosítását és a nők szerepének megerősítését célzó ambiciózus program” című, 2020. november 25-i közös közleményére (JOIN(2020)0017), amely felvázolja a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó uniós cselekvési tervet a 2021–2025-ös időszakra,

– tekintettel „A nők jogaira vonatkozó ütemterv” című, 2025. március 7-i bizottsági közleményre (COM(2025)0097), amely megerősíti az Unió elkötelezettségét a nemek közötti egyenlőség iránt,

– tekintettel „Az egyenlőségközpontú Unió: a 2020–2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégia” című, 2020. március 5-i bizottsági közleményre (COM(2020)0152),

– tekintettel a 2025. évi nemi esélyegyenlőségi stratégiáról szóló, 2025. november 13-i állásfoglalására[2],

– tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre[3] és ezen irányelv folyamatban lévő átdolgozására,

– tekintettel a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1385 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[4],

---

1 HL C, C/2025/1279, 2025.3.13., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1279/oj.
2 Elfogadott szövegek, P10_TA(2025)0278.
3 HL L 315., 2012.11.14., 57. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.
4 HL L, 2024/1385, 2024.5.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.

– tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a szexuális erőszakról mint háborús fegyverről szóló 1820 (2008). sz., 2008. június 19-i határozatára,

– tekintettel a büntető igazságszolgáltatási rendszerekben a költségmentesség igénybevételére vonatkozó, 2012 decemberében elfogadott ENSZ-elvekre és -iránymutatásokra,

– tekintettel a Bizottság 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó Jogérvényesülés programjára, amely finanszírozást biztosít a polgári és büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés támogatásához, például a bírák és más jogi szakemberek képzéséhez, valamint a polgárok és a vállalkozások igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáféréséhez,

– tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményére (isztambuli egyezmény),

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikkének (2) bekezdésére,

– tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkére,

– tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A10-0010/2026),

A. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkében rögzített alapelv; mivel ez az elv az élet minden területén és minden szakpolitikában alkalmazandó, beleértve az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést is; mivel a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést és az interszekcionális megközelítést valamennyi uniós szakpolitikába be kell építeni, mivel ezek kulcsfontosságú eszközök a nemek közötti egyenlőség eléréséhez; mivel a belső és külső politikáknak következetesnek és koherensnek kell maradniuk annak érdekében, hogy világszerte biztosítsák az emberi és az alapvető jogok, a demokrácia és a nemek közötti egyenlőség hatékony és hiteles előmozdítását;

B. mivel a nemek közötti egyenlőség, a demokrácia, az alapvető jogok és a jogállamiság elválaszthatatlanul összekapcsolódnak; mivel a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség terén tapasztalható egyre nagyobb visszaesésért a genderellenes és az antidemokratikus mozgalmak erősödése tehető felelőssé; mivel az USA által nyújtott fejlesztési segélyek támogatásának közelmúltbeli csökkentései világszerte aránytalanul sújtják a nőket és lányokat, növelve a kiszolgáltatottságot, és károsítva a közösségeket; mivel az ENSZ Közgyűlése aggodalmát fejezte ki a nemek közötti egyenlőséggel

szembeni aktív ellenállás és a nők jogai tekintetében növekvő transznacionális visszaesés miatt; mivel sürgős szükség van a nők és lányok érdemi egyenlőségének és emberi jogainak megerősítésére[5];

C. mivel a nők és a lányok jogai és a nemek közötti egyenlőség alapvető emberi jogok, és az emberi fejlődés, a társadalmi igazságosság, a demokrácia, a jogállamiság, az életkörülmények javításának, a szegénység csökkentésének és az klímaválság kezelésének, valamint egy békés, igazságos, virágzó és fenntartható világ eléréséhez szükség alap előfeltételei; mivel összességében a nők jogainak világszerte történő érvényesítése az inkluzív növekedés előmozdítása, az egyenlőtlenségek csökkentése, valamint a nők készségeinek és potenciáljának teljes körű kihasználása révén a társadalom valamennyi ágazatában javítja a versenyképességet;

D. mivel a szegénységet és a megkülönböztetést súlyosbítják az olyan interszekcionális tényezők, mint a rasszizmus, a fogyatékosság, a migrációs státusz, a szexuális irányultság, a nemi identitás és a nemi jelleg, amint azt az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikke is kiemeli; mivel a menstruációs szegénység továbbra is jelentősen akadályozza a nemek közötti egyenlőséget, világszerte nők és lányok millióinak oktatását, egészségét és gazdasági részvételét akadályozza, ezáltal korlátozva az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésüket, és aláásva képviseletüket és a döntéshozatali folyamatokban való részvételüket minden szinten;

E. mivel az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést a nemzetközi jog széles körben alapvető emberi jogként ismeri el, amely az igazságszolgáltatás tágabb területének alapkoncepciója, valamint a jogállamiság és a demokrácia sarokköve; mivel az EU az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében alapvető jogként ismeri el az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést; mivel az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáféréshez megbízható adatokra, átlátható eljárásokra, tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalra és pártatlan intézményekre van szükség, amelyek biztosítják, hogy a nők és lányok megkülönböztetés nélkül gyakorolhassák jogaikat; mivel az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés alapvető emberi jog, amely tisztességes jogszabályokon, hatékony végrehajtáson, megfizethető jogi támogatáson, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő intézményeken és elszámoltathatósági mechanizmusokon alapul; mivel a diszkriminatív jogszabályok, a nemi sztereotípiák, a pénzügyi akadályok és az intézményi elfogultság továbbra is számos nőt és lányt akadályoz, különösen azokat, akik interszekcionális megkülönböztetéssel szembesülnek; mivel a kiszolgáltatott helyzetben lévő nők és lányok, köztük a fogyatékossággal élők, a vidéki vagy távoli területeken élők

---

5 https://documents.un.org/doc/undoc/gen/g24/073/47/pdf/g2407347.pdf.

és az idős nők gyakran további akadályokkal szembesülnek az igazságszolgáltatáshoz és a jogi támogatáshoz való hozzáférés terén; mivel a digitalizáció és a mesterséges intelligencia egyre inkább alakítja az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, ami fellépést kíván az algoritmikus megkülönböztetés, a digitális kirekesztés és az online veszélyek ellen; mivel a költségmentesség elengedhetetlen az igazságszolgáltatáshoz való méltányos hozzáféréshez, míg a bevált gyakorlatok cseréje hozzájárul a költségmentességi rendszerek minőségének és következetességének megerősítéséhez;

F. mivel a nők és lányok igazságszolgáltatáshoz való egyetemes és egyenlő hozzáférése továbbra is összetett és kritikus kérdés a világ minden régiójában, bizonyos régiókban pedig különös kihívások előtt áll, főleg ott, ahol gyengék a demokratikus intézmények és a jogállamiság; mivel a gazdasági akadályok, a költségmentességhez való korlátozott hozzáférés, a magas költségek, az összetett jogi eljárások, a digitális és nyelvi akadályok, az igazságszolgáltatási rendszerrel szembeni bizalmatlanság, az elterjedt nemi sztereotípiák, a faji előítéletek, a nőgyűlölet és a rendszerszintű megkülönböztetés továbbra is jelentős akadályt jelentenek a nők és lányok igazságszolgáltatáshoz való hozzáférése terén;

G. mivel a nők világszerte továbbra is súlyosan alulreprezentáltak az igazságszolgáltatási és ügyészi hatóságok legmagasabb szintjein, különösen az olyan vezetői pozíciókban, mint a bíróságok elnökei, a főbírák és az ügyészségek vezetői; mivel elsődleges célul kell kitűzni a nemek kiegyensúlyozott képviseletének elérését ezekben a döntéshozó testületekben; mivel a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítést kell folytatni, még akkor is, ha biztosított a nők jelenléte; mivel a nemi dimenziónak a bírósági döntéshozatalba való beépítése elengedhetetlen a nők és lányok igazságszolgáltatáshoz való egyenlő hozzáférésének biztosításához, és megköveteli a tények értékelését és a jog nemi elfogultság és káros sztereotípiák nélküli alkalmazását mind magában a döntésben, mind pedig a döntés meghozatalának folyamatában; mivel 2024-ben a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés kiküszöbölésével foglalkozó ENSZ-bizottság (CEDAW) kiadta a nők döntéshozatali rendszerekben való egyenlő és inkluzív képviseletéről szóló 40. sz. általános ajánlást, amely a döntéshozatali rendszerekhez való egyenlő hozzáférés és a döntéshozatali rendszereken belüli egyenlő hatalom tekintetében határozta meg;

H. mivel az ENSZ célzott kezdeményezések és kampányok révén aktívan támogatja a nők nagyobb mértékű részvételét az igazságügyi ágazatban; mivel a nők nagyobb képviselete az igazságszolgáltatási intézményekben több áldozatközpontú igazságszolgáltatási megközelítéshez kapcsolódik, és alapvető fontosságú ahhoz, hogy az áldozatok a bejelentés és az igazságszolgáltatás igénylése során úgy érezzék, hogy támogatják és meghallgatják őket; mivel egyértelmű szabályokra és szigorú jogszabályi rendelkezésekre, az

alkalmazásukat illetően képzésre, továbbá az igazságügyi ágazat szakemberei és a civil társadalom számára a nemek közötti egyenlőség igazságszolgáltatásban való érvényesülésére vonatkozó figyelemfelkeltő kezdeményezésekre van szükség;

I. mivel a nőkkel szembeni erőszak, a nemi alapú erőszak és a kapcsolati erőszak az alapvető jogok megsértésének minősül; mivel a másodlagos viktimizáció elkerülése érdekében a jogrendszereknek teljes mértékben foglalkozniuk kell az áldozatok sajátos szükségleteivel azáltal, hogy megfelelő védelmet, hatékony jogorvoslatot, hozzáférhető támogató szolgáltatásokat és megfelelő képzést biztosítanak a nemi alapú erőszak áldozataival kapcsolatba kerülő illetékes hatóságok számára; mivel sok nő és lány továbbra is jelentős akadályokkal szembesül a bántalmazások bejelentése és a jogi segítségnyújtás elérése terén; mivel az erőszak minden formáját – beleértve a pszichológiai, érzelmi és mentális bántalmazást, valamint a kényszerítő és pénzügyi kontrollt – hivatalosan el kell ismerni; mivel az intézményeken belül jelen lévő nemi sztereotípiák, nőgyűlölet és szexizmus, valamint a strukturális és eljárási akadályok továbbra is akadályozzák az erőszak női áldozatait az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésben; mivel a nemi alapú erőszakra való igazságügyi szakosodás hatékonynak bizonyult, mivel összefogja a szakértelmet, javítja az ügykezelést, és előmozdítja a nemek közötti egyenlőséget jobban figyelembe vevő és az áldozatokat támogató környezetet[6];

J. mivel a munkahelyi és a politikai, igazságügyi, tudományos vagy online környezetben történő zaklatás megnehezíti a nők számára az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, valamint azt, hogy közéleti és döntéshozatali szerepet vállaljanak vagy ebben a szerepben megmaradjanak; mivel a nők és lányok egyre növekvő és elterjedtebb online erőszakkal, gyűlöletbeszéddel és gyűlölet-bűncselekményekkel szembesülnek, amelyeknek konkrét és súlyosan negatív következményei vannak mindennapi életükre, korlátozzák a közéletben való részvételüket, és aláássák egyenlő képviseletüket;

K. mivel a fegyveres konfliktusok, a kényszerű lakóhelyelhagyás, az éghajlatváltozás következményei és a humanitárius vészhelyzetek súlyosbítják az egyenlőtlenségeket, és gyengítik a védelmi rendszereket, így a nők és lányok jobban ki vannak téve a nemi alapú erőszak kockázatának, beleértve a kényszerházasságot, a tranzit során elkövetett szexuális erőszakot, az emberkereskedelmet, a befogadó- vagy menekültügyi központokban elkövetett nemi alapú erőszakot, valamint a háborús fegyverként alkalmazott szexuális erőszakot és kínzást; mivel a konfliktushelyzetekhez kapcsolódó szexuális erőszak továbbra is az emberi jogok egyik legelterjedtebb

---

6 UN Women, „Handbook for National Action Plans on Violence against Women” (Kézikönyv a nők elleni erőszakra vonatkozó nemzeti cselekvési tervekhez), 2012.

megsértése, amelyet a polgári lakosság terrorizálására, az ellenállás letörésére és a közösségek rombolására használnak, és háborús bűncselekménynek, emberiesség elleni bűncselekménynek vagy népirtáshoz hozzájáruló cselekménynek minősül a nemzetközi jog szerint; mivel az ENSZ nőkre, békére és biztonságra vonatkozó menetrendje központi szerepet játszik a jelenlegi globális békével és biztonsággal kapcsolatos kihívások kezelése szempontjából; mivel a folytatódó fegyveres konfliktusok, valamint a kialakulóban lévő és egyre összetettebb biztonsági fenyegetések aránytalanul érintik a nőket és lányokat, és helyzetük romlásához vezettek, ami káros következményekkel jár emberi jogaik teljes körű gyakorlására nézve világszerte;

L. mivel az isztambuli egyezmény az egyik legfejlettebb nemzetközi jogi eszköz, amely kötelezettségeket határoz meg a nemi alapú erőszak megelőzésére és leküzdésére;

M. mivel a szexuális és reproduktív egészség és jogok megsértése, beleértve a biztonságos és legális abortusz megtagadását, valamint a szülészeti és nőgyógyászati erőszak minden formáját, nemi alapú erőszaknak minősül, és sérti az alapvető emberi jogokat; mivel a tartós társadalmi normák legitimálják a nemi alapú erőszakot, korlátozzák az egészségügyi szolgáltatásokhoz, többek között a szexuális és reproduktív egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, a nem fizetett ápolási-gondozási munkát túlnyomórészt nőkre bízzák, és korlátozzák a nők vezetői lehetőségeit; mivel a szexuális és reproduktív egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés, beleértve a biztonságos és legális abortuszt is, alapvető emberi jog, amelyet világszerte tiszteletben kell tartani; mivel nők milliói még mindig nem rendelkeznek ilyen hozzáféréssel, ami fizikai sérüléseknek, valamint gazdasági és pszichológiai stressznek teszi ki őket; mivel riasztó ütemben növekednek a civil társadalmi szervezetek és az emberijog-védők, különösen a szexuális és reproduktív egészséget és jogokat támogatók elleni fenyegetések és támadások;

N. mivel a szexuális kényszerítés továbbra is elterjedt emberi jogi jogsértés, és gyakran használják háborús fegyverként a polgári lakosság terrorizálására és a közösségek rombolására; mivel e tekintetben sürgős fellépésre van szükség a büntetlenség megszüntetése és a szexuális kényszerítés áldozatai számára az igazságszolgáltatás biztosítása érdekében;

O. mivel a sztereotip bírói gondolkodás és az uralkodó nemi normák az elégtelen tájékoztatással együtt akadályozhatják az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférést az erőszak áldozatává vált és azt túlélő nők és lányok számára; mivel a nemi alapú erőszak és a nők igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésének akadályai hatással lehetnek a közéletben való teljes körű részvételükre; mivel ez a helyzet aláássa a nők és lányok igazságszolgáltatási rendszerbe vetett bizalmát, és hozzájárul az

alacsony bejelentési arányhoz, különösen a nemi alapú erőszak eseteiben; mivel sok túlélő továbbra is áldozathibáztatással és megbélyegzéssel szembesül, valamint félnek a megtorlástól és a másodlagos viktimizációtól, ami még inkább visszatartja őket attól, hogy az igazságszolgáltatáshoz forduljanak;

P. mivel az igazságszolgáltatási rendszeren belüli nemi sztereotípiák, nőgyűlölet és szexizmus továbbra is erősítik a nemek közötti egyenlőtlenségeket azáltal, hogy állandósítják az elfogult attitűdöket, a diszkriminatív gyakorlatokat és az egyenlőtlen hatalmi dinamikát; mivel ezek a rendszerszintű akadályok aláássák a nők igazságszolgáltatás iránti bizalmát, korlátozzák tisztességes képviseletüket, és hozzájárulnak az igazságtalanság és a marginalizálódás fennmaradásához a jogi eljárásokban; mivel a nemi előítéletek és sztereotípiák igazságszolgáltatási rendszerben való jelenlétét teljes mértékben feltárta és elítélte a MeToo mozgalom, amely kontinenseken átívelően mozgósította a nőket és lányokat, ami azt mutatja, hogy az eltérő társadalmi, gazdasági és jogi környezet ellenére a nők és lányok által az igazságszolgáltatási rendszerekben tapasztalt kihívások nagyon hasonlóak, és ezért összehangolt fellépést igényelnek;

1. a következő ajánlást intézi a Tanácshoz:

   a) erősítse meg az EU határozott elkötelezettségét a nemek közötti egyenlőség mellett, és garantálja a nők és lányok jogainak teljes körű végrehajtását az EU külső tevékenységének valamennyi területén, beleértve a fejlesztést, a kereskedelmet és a külpolitikát is, egy megfelelően finanszírozott, inkluzív és interszekcionális megközelítés révén, amely megkérdőjelezi a nemi sztereotípiákat, és a megkülönböztetésmentesség elvén alapul a nemek közötti egyenlőség gyors előmozdítása érdekében;

   b) biztosítsa a Parlament és annak Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsága teljes mértékű bevonását az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 70. ülésszakán képviselendő uniós álláspontra vonatkozó döntéshozatali eljárásba; biztosítsa, hogy a Parlament a tárgyalások előtt megfelelő tájékoztatást kapjon az uniós álláspontot ismertető dokumentumról, és hozzáférjen ahhoz; javítsa tovább az intézményközi együttműködést, többek között a tárgyalások során is, hogy a Parlament prioritásait megfelelően figyelembe vegyék; hangsúlyozza, hogy a nők döntéshozatali szerepekben – többek között a külpolitikában és a békeépítésben – való részvétele és vezető szerepe még mindig hiányzik; ismerje el, hogy tanulmányok kimutatták, hogy a nők aktív részvételével elért békemegállapodások nagyobb eséllyel

lesznek fenntarthatók és eredményesek[7]; jelentse ki, hogy a közelmúltbeli globális értékelések hangsúlyozzák, hogy a jelenlegi kötelezettségvállalások ellenére a nők béke- és biztonsági folyamatokban való teljes körű, egyenlő és érdemi részvételének és vezető szerepének előmozdítása terén elért eredmények továbbra is korlátozottak;

c) újólag erősítse meg az EU elkötelezettségét a nemek közötti egyenlőség mint horizontális prioritás mellett; támogassa és ünnepelje a sokféleség, az egyenlőség és a befogadás értékeit; hangsúlyozza, hogy átfogó eszközt kell kidolgozni a demokratikus visszacsúszás és a nők jogai terén tapasztalható visszacsúszás nyomon követésére és az e jelenségek elleni fellépésre, amelyek szervesen kapcsolódnak egymáshoz; vállaljon vezető szerepet a nemek közötti egyenlőség terén tapasztalható visszaesés elleni globális küzdelemben, és határozottan ítélje el a genderellenes és a jogok elleni mozgalmak támadásait, amelyek hazugságokat terjesztenek, aláássák a demokráciát, és a nők és az LMBTIQ+-személyek jogai ellen irányulnak;

d) biztosítsa, hogy az uniós és nemzetközi eszközök kiegészítsék egymást és ambiciózusak legyenek, valamint szilárd és érdemi rendelkezéseket tartalmazzanak a nők és lányok szerepvállalásának megerősítése és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a költségmentességhez és a jogi tanácsadáshoz való jog elengedhetetlen ahhoz, hogy mindenki számára biztosított legyen az igazságszolgáltatáshoz való egyetemes és egyenlő hozzáférés, valamint a vonatkozó eljárásokban való érdemi részvétel; hangsúlyozza továbbá, hogy a fogyatékossággal élő személyek, különösen a fogyatékossággal élő nők és lányok strukturális és gyakorlati akadályokkal szembesülnek az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés és a közéletben való részvétel terén: hangsúlyozza, hogy egyedi intézkedésekre van szükség a fogyatékossággal élők teljes körű befogadása és a hatékony védelemhez való egyetemes hozzáférésük biztosítása érdekében; biztosítsa, hogy az EU erős vezető szerepet töltsön be, és egységes álláspontot fogadjon el az inkluzív és elfogulatlan igazságszolgáltatási rendszerekkel kapcsolatban; szorgalmazzon olyan átfogó jogi kereteket, amelyek védik a nők jogait, és biztosítják a nők, a lányok és a legkülönfélébb hátterű és élethelyzetű személye teljes körű és egyenlő részvételét mind a nemzeti, mind a nemzetközi jog alapján; szólítson fel az áldozatok időben fizetett kártérítéshez való jogának

---

7 Tanulmány – ‘Women’s role in peace processes’ (A nők szerepe a békefolyamatokban), Európai Parlament, Uniós Belső Politikák Főigazgatósága, Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztály, 2019. május.

biztosítására és előmozdítására a büntetőeljárás során, valamint a bevált gyakorlatok cseréjére a másodlagos viktimizáció megelőzése érdekében, többek között állami jogátruházási mechanizmusok révén;

e) tegyen lépéseket a nemek közötti egyenlőséggel és a nők társadalmi szerepvállalásának növelésével kapcsolatos meglévő kötelezettségvállalások teljes körű végrehajtása érdekében, biztosítva a nők egyenlő emberi jogainak és alapvető szabadságainak megkülönböztetés nélküli védelmét, előmozdítva a közéletben való részvételüket;

f) hangsúlyozza az anyaságot előmozdító és támogató közpolitikák támogatásának fontosságát;

g) hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden szinten garantálják a nők és lányok számára az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférést, beleértve az egyértelmű bejelentési csatornákat, valamint a védelmi és támogatási intézkedések gyors feldolgozását; számolja fel az akadályokat, különösen a nők hátrányos helyzetű és kiszolgáltatott csoportjai esetében, akik gyakran szembesülnek akadályokkal az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés terén az igazságszolgáltatási rendszeren belüli korlátozott és alulfinanszírozott erőforrások multiplikátorhatása, valamint a társadalmi-gazdasági és társadalmi-kulturális tényezők és az interszekcionális megkülönböztetés miatt; biztosítson megfelelő, áldozatközpontú támogatási és védelmi szolgáltatásokat a nemi alapú erőszak eseteiben, és előzze meg a másodlagos viktimizáció minden formáját a rendőrségnek tett bejelentések vagy a bírósági eljárások során; hangsúlyozza, hogy a gazdasági egyenlőtlenség továbbra is jelentősen akadályozza az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést;

h) hangsúlyozza, hogy a nemi apartheidet a Római Statútum értelmében emberiesség elleni bűncselekményként kell elismerni, és szorgalmazza annak nemzetközi elismerését az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés, az elszámoltathatóság és a nemzetközi bíróságok általi büntetőeljárás lehetőségének biztosítása érdekében; támogassa a nemi alapú apartheidnek a nőkkel és lányokkal szembeni megkülönböztetéssel foglalkozó ENSZ-munkacsoport által javasolt meghatározását, mint a nemi alapú megkülönböztetés és dominancia intézményesített rendszerén belül cselekedetek;

i) biztosítsa a nemi alapú erőszak pszichológiai, mentális, fizikai, kényszerítő és pénzügyi hatásaival kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjét, többek között igazságügyi képzés révén; kötelezze el magát a nemi dimenziónak a bírósági döntéshozatalba való beépítése mellett, és ösztönözze azt;

ösztönözze annak lehetőségét, hogy kérésre női ügyvédeket biztosítsanak az áldozatok számára; mozdítsa elő az munkájuk során áldozatokkal kapcsolatba kerülő tisztviselők – köztük a rendőrök, ügyészek és bírák – a nemi szempontokra érzékeny, áldozatközpontú képzését a másodlagos viktimizáció megelőzése, a nemi sztereotípiák és előítéletek kezelése, valamint az áldozatokkal szembeni tiszteletteljes, traumaérzékeny és megkülönböztetésmentes bánásmód biztosítása érdekében;

j) hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nők és lányok számára hozzáférhető, átfogó és koherens tájékoztatást biztosítsanak jogaikról, támogatásukról és védelmükről a bírósági eljárás minden szakaszában, különösen a nők elleni erőszakot vagy kapcsolati erőszakot érintő ügyekben, többek között figyelemfelkeltő kezdeményezések révén; hangsúlyozza, hogy támogatni kell az alulról szerveződő, a jogi szerepvállalást elősegítő programokat, amelyek segítik a nőket és a lányokat jogaik megértésében és gyakorlásában, és ösztönzik a bűncselekmények áldozatait támogató általános és szakszolgálatok létrehozását, valamint biztosítják azok hatékony koordinációját és beutalási módszereit; hangsúlyozza, hogy ezek a szolgálatok kulcsszerepet játszanak az áldozatoknak a jogaikról való tájékoztatásában és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésük megkönnyítésében; biztosítsa, hogy az áldozatoknak szóló tájékoztatás könnyen hozzáférhető és közérthetően megfogalmazott legyen; mozdítsa elő az áldozatsegítő segélyvonalak meglétét és használatát, és biztosítsa, hogy azok különböző csatornákon – többek között telefonon, valamint információs és kommunikációs technológiákon – keresztül rendelkezésre álljanak; ismerje el, hogy a világ számos országában az információs és kommunikációs technológiákhoz való korlátozott hozzáférés akadályozza a nőkben és lányokban rejlő lehetőségek teljes körű kiaknázását;

k) kötelezze el magát amellett, hogy a polgári vagy büntetőeljárások kezdetétől biztosítják az áldozatok számára a költségmentességhez való hozzáférést, és a nemzetközi partnerekkel együtt világszerte mozdítsa elő ezt a megközelítést; szorgalmazza a nemi dimenzió beépítését valamennyi szakpolitikába, jogszabályba, eljárásba, programba és gyakorlatba a nők és lányok előtt álló konkrét akadályok kezelése érdekében, beleértve a jogokkal kapcsolatos korlátozott tudatosságot, az igazságszolgáltatási rendszereken belüli diszkriminatív attitűdöket és nemi sztereotípiákat, valamint a speciális szolgáltatások elégtelen rendelkezésre állását, különösen a vidéki és távoli területeken; mozdítsa elő azt a gyakorlatot, hogy a nők és lányok költségmentességhez való jogát kizárólag saját pénzügyi eszközeik alapján, férjük,

élettársuk vagy családjuk jövedelmétől függetlenül értékelik, ami különösen fontos a nemi alapú erőszak eseteiben; hangsúlyozza a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatal támogatása érdekében a nemekre lebontott adatok fontosságát az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésre, az ügyek kimenetelére, a költségmentesség igénybevételére és az akadályokra vonatkozóan;

l) mozdítsa elő a nők vezető szerepét, egyenlő részvételét és fokozott képviseletét az igazságszolgáltatásban és annak irányító szerveiben, és tegyen aktív lépéseket a kisebbségekhez és marginalizált csoportokhoz tartozó nők jogi szakmához való széles körű hozzáférésének előmozdítása érdekében, az igazságszolgáltatási rendszeren belüli strukturális akadályok felszámolása, valamint a méltányos és reprezentatív igazságszolgáltatás előmozdítása céljából, ezáltal biztosítva az esélyegyenlőséget;

m) mozdítson elő és támogasson olyan konkrét fellépéseket és intézkedéseket, amelyek biztosítják a nők részvételét és vezető szerepét a közéleti döntéshozatalban, többek között a külpolitika, a védelem és a biztonság, valamint a konfliktusok és válságok megelőzése, kezelése és megoldása területén; hangsúlyozza, hogy közös nyomonkövetési módszertanra van szükség a nők ezen ágazatokban való részvételére vonatkozó adatok gyűjtéséhez;

n) támogassa aktívan és mozdítsa elő a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöbölésével foglalkozó bizottság (CEDAW) által 2024-ben kiadott, a nők döntéshozatali rendszerekben való egyenlő és inkluzív képviseletéről szóló 40. sz. általános ajánlást, amely a legkülönfélébb hátterű és élethelyzetű nők és férfiak közötti 50:50 paritást határozza meg a döntéshozatali rendszerekhez való egyenlő hozzáférés és a döntéshozatali rendszereken belüli egyenlő hatalmi pozíció tekintetében;

o) ösztönözze a nők érdemi részvételét a kül-, a biztonság- és a védelempolitikában, valamint a konfliktusrendezésben a döntéshozatal minden szintjén, mind az EU-ban, mind világszerte;

p) tegyen lépéseket a nemek közötti egyenlőséggel és a nők társadalmi szerepvállalásának növelésével kapcsolatos meglévő kötelezettségvállalások sürgős és teljes körű végrehajtása érdekében, biztosítva a nők egyenlő emberi jogainak és alapvető szabadságainak megkülönböztetés nélküli védelmét többek között az esélyegyenlőséget garantáló erős intézmények és szakpolitikák révén, előmozdítva a közéletben való tényleges és teljes részvételüket, elősegítve ezzel a döntéshozatali

eljárásokba való bevonásukat; ítélje el a nők ellen irányuló online gyűlöletbeszédet és annak a közéletben való részvételükre gyakorolt hatását, és támogassa a nőknek és lányoknak szóló médiaműveltségi és digitális biztonsági programokat;

q) hangsúlyozza, hogy a nők és a nőjogi szervezetek szerepvállalásának növelése, valamint a nők külpolitikai és konfliktussal kapcsolatos döntéshozatalban való részvételének támogatása elősegíti a közösségek számára a jobb eredményeket, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést és a fenntarthatóbb békét; egyértelműen ítélje el azon női, nőjogi és civil társadalmi szervezetek finanszírozásának közelmúltbeli csökkentését, amelyek célja a nemi alapú erőszak elleni küzdelem és a nők igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésének lehetővé tétele; biztosítson ezentúl fenntartható finanszírozást és jogi védelmet a feminista és LMBTIQ+-szervezetek, különösen a civil társadalmi tér szűkítése és a nem kormányzati szervezeteket célzó korlátozó jogszabályok miatt támadás alatt lévő, alulról szerveződő csoportok számára;

r) védje meg az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának megbízatását az Egyesült Államok és a hasonlóan gondolkodó országok arra irányuló erőfeszítéseinek fényében, hogy gyengítsék a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatban elfogadott prioritásokat, és fejezze ki aggodalmát amiatt, hogy ez a politikai nyomás a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos programok finanszírozásának csökkentésével együtt aláásható a Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottság hatékonyságát és hitelességét; növelje a fejlesztési támogatás finanszírozását az USA Nemzetközi Fejlesztési Ügynökségének leépítése után keletkezett hiány ellensúlyozása érdekében; megerősíti, hogy teljeskörűen támogatja az ENSZ nőjogi szervezetének munkáját, amely az ENSZ-rendszeren belül a legkülönfélébb hátterű és élethelyzetű nők jogainak előmozdítását célzó központi szereplő, és amely a szakpolitikák megváltoztatása és a fellépések koordinálása érdekében az összes érdekelt felet egybegyűjti; sürgeti az ENSZ valamennyi tagállamát, hogy az Unióval együtt biztosítsanak megfelelő finanszírozást az ENSZ nőjogi szervezete számára; kötelezze el magát a nemek közötti egyenlőség és a nők jogai, többek között a szexuális és reproduktív egészség és jogok megfelelő finanszírozása mellett;

s) alkalmazza a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését és a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést valamennyi uniós szakpolitikai területen, beleértve a külső tevékenységeket is; hangsúlyozza, hogy az államoknak megfelelő, elegendő és kiszámítható finanszírozást kell elkülöníteniük a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő jogi segítségnyújtásra és támogatási

szolgáltatásokra, különösen a nemi alapú erőszak túlélői számára, valamint megfelelő hozzáférést kell biztosítaniuk a kártérítéshez, mivel a jelenlegi akadályok aránytalanul érintik a nők igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kezeljék azokat a gyakorlati, regionális és hozzáférhetőséggel kapcsolatos akadályokat, amelyek gátolják a nők és a kiszolgáltatott csoportok igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését, különösen a vidéki, távoli és gazdaságilag hátrányos helyzetű régiókban; hangsúlyozza a fogyatékossággal élő nők, az idős nők és az egyedülálló szülők előtt álló sajátos kihívásokat, beleértve a fizikai akadálymentesség hiányosságait és a testre szabott támogatási szolgáltatások hiányát; ismerje el, hogy a költségmentesség gyakran krónikusan alulfinanszírozott vagy alulértékelt, újabb akadályt gördítve a válsághelyzetben lévő nők igazságszolgáltatáshoz való hozzáférése elé, ami aránytalanul sújtja a rosszabb társadalmi-gazdasági helyzetű és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés terén a legkiszolgáltatottabb nőket, amikor sérülnek a jogaik;

t) erősítse meg az EU elkötelezettségét a nemi alapú erőszak, többek között a szexuális erőszak büntetlensége elleni küzdelem és annak megszüntetése iránt; szorgalmazza a nemi alapú erőszak valamennyi formája – többek között a kapcsolati erőszak, a szexuális erőszak, az emberkereskedelem és a káros gyakorlatok – büntetlenségének megszüntetését; gyorsítsa fel a nők és lányok elleni erőszak valamennyi formájának további megelőzésére és az azokra való reagálásra irányuló nemzetközi kötelezettségvállalások végrehajtását mind a köz-, mind a magánszférában, beleértve a szexuális kényszerítést, a női nemi szervek megcsonkítását, a kényszerházasságot, az ún. reparatív terápiákat, az intim vagy manipulált anyagok beleegyezés nélküli megosztását, a mélykamut és az MI által generált tartalmat, az internetes fenyegető zaklatást, az internetes zaklatást, az intim képek kéretlen internetes küldését, valamint az erőszakra vagy gyűlöletre való internetes uszítást, továbbá a gyűlöletbeszédet és a gyűlölet-bűncselekményt; hangsúlyozza a mesterséges intelligencia által manipulált technológia jelentette fenyegetés kezelésének fontosságát uniós és nemzetközi szinten, az online erőszakkal szembeni határozottabb fellépés érdekében, amelyek aránytalanul sújtják a nőket, és akadályozzák a közéletben való teljes körű részvételüket; sürgesse az online óriásplatformokat és a nagyon népszerű online keresőprogramokat, hogy tegyék lehetővé a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos éves kockázatértékeléseik és kockázatcsökkentő intézkedéseik nyilvános ellenőrzését a jobb kutatás és megoldások lehetővé tétele érdekében;

u) hangsúlyozza, hogy a szexuális és reproduktív egészséghez és jogokhoz, többek között a biztonságos és legális abortuszhoz

való hozzáférés hiánya vagy megtagadása a nemi alapú erőszak egyik formája, valamint az emberi és alapvető jogok megsértése; szólítson fel a szexuális és reproduktív egészséghez és jogokhoz való széles körű és méltányos hozzáférés globális biztosítására irányuló erőfeszítésekre, és erősítse meg, hogy a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférés a nők szexuális és reproduktív egészségének és jogainak alapvető eleme, és alapvető fontosságú testi autonómiájuk szempontjából; követelje meg az abortuszhoz, a fogamzásgátláshoz és az anyasági ellátáshoz való biztonságos hozzáférést mindenki számára, különös tekintettel a sürgősségi fogamzásgátlásra, a szexuális úton terjedő fertőzések vizsgálatára és az expozíciót követő profilaxisra; biztosítson hozzáférést a nemi szempontokat figyelembe vevő mentális egészségügyi szolgáltatásokhoz a fiatal nők és az LMBTIQ+-személyek számára, elismerve, hogy a mentális egészség kulcsfontosságú a részvétel és az egyenlőség szempontjából;

v) biztosítsa, hogy az EU külső politikái a fenntartható fejlődési célok elérésének részeként aktívan előmozdítsák a szexuális és reproduktív egészséghez és jogokhoz való hozzáférést;

w) ismételten hangsúlyozza, hogy a szexuális kényszerítés továbbra is az egyik legelterjedtebb emberi jogi jogsértés világszerte; hangsúlyozza a szexuális kényszerítés beleegyezés hiányán alapuló uniós jogi szabályozás elfogadásának jelentőségét, amely a nők és lányok elleni szexuális erőszakkal szembeni küzdelem átfogó megközelítésének alapvető eleme; szorgalmazza a szexuális kényszerítés beleegyezésen alapuló, egyetemes normaként való meghatározását a világ minden részében, amelynek célja a jogi védelem fokozása és annak biztosítása, hogy a szexuális erőszakot a beleegyezés hiánya határozza meg, ne pedig kizárólag erőszak, kényszerítés vagy fenyegetés alkalmazása; mozdítsa elő azt a szemléletet, hogy az áldozatok hallgatása vagy ellenállásának hiánya vagy nem minősül beleegyezésnek; hangsúlyozza, hogy sem az előzetes hozzájárulás, sem a meglévő kapcsolat nem jelent bármely szexuális cselekményhez való, folyamatos vagy jövőbeli hozzájárulást; e tekintetben szólítsa fel az összes országot, hogy vezessék be a szexuális kényszerítés beleegyezésen alapuló fogalommeghatározását, és garantálják a túlélők igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését;

x) a leghatározottabban ítélje el a szexuális kényszerítés és a szexuális erőszak egyéb formáinak háborús fegyverként való alkalmazását, és emlékeztessen arra, hogy az ilyen cselekmények a nemzetközi jog értelmében háborús bűncselekménynek vagy emberiesség elleni bűncselekménynek minősülnek; aktívan törekedjen az ilyen típusú bűncselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások és

elszámoltathatóság biztosítására nemzetközi szinten, köztük az EU globális emberi jogi szankciórendszerének alkalmazása révén; erősítse meg az e bűncselekmények folyamatban lévő konfliktusokban való dokumentálására irányuló nemzetközi erőfeszítések és a megelőző intézkedések támogatását; kérje továbbá, hogy aktívan támogassanak minden arra irányuló kezdeményezést, hogy biztosítsák a háborús fegyverként alkalmazott szexuális kényszerítés elkövetőinek elszámoltathatóságát és a túlélők igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését, elismerve, hogy az 1820 (2008) sz. ENSZ Biztonsági Tanácsának határozatával összhangban a szexuális kényszerítés és a szexuális erőszak egyéb formái háborús bűncselekménynek, emberiesség elleni bűncselekménynek vagy népirtáshoz hozzájáruló cselekménynek minősülnek; mozdítsa elő az Eurojust és a Nemzetközi Büntetőbíróság közötti szoros együttműködést az Ukrajnában elkövetett háborús szexuális kényszerítés, bántalmazás és a szexuális erőszak egyéb formáinak dokumentálása terén, és szólítsa fel az EU-t, az Eurojustot és a Nemzetközi Büntetőbíróságot, hogy erősítsék tovább az összehangolt, traumatudatos és áldozatközpontú dokumentációs erőfeszítéseket, valamint alakítsák ki a más konfliktusövezetekre vonatkozó globális együttműködési kereteket az áldozatok azonosításának, védelmének és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésének biztosítása érdekében;

y) hangsúlyozza a transznemű nők nőként való teljes körű elismerésének fontosságát, megjegyezve, hogy befogadásuk elengedhetetlen a nemek közötti egyenlőségre és az erőszak elleni küzdelemre irányuló politikák eredményességéhez; szólítson fel a transznemű nők elismerésére és a védelmi és támogatási szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférésük biztosítására;

z) szólítsa fel azokat az országokat, amelyek még nem ratifikálták az isztambuli egyezményt, hogy ezt tegyék meg, és mozdítsák elő annak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemre vonatkozó átfogó normáinak globális elfogadását;

aa) szólítsa fel a kormányokat és a nemzetközi szerveket, hogy foglalkozzanak azokkal az erőszakkal szembeni konkrét kockázatokkal, amelyekkel nők és lányok szembesülnek a befogadóállomásokon, valamint az életkor-meghatározási eljárások javításával;

ab) támogassa a lányok inkluzív, méltányos és minőségi oktatáshoz való jogát, amely a társadalmi szerepvállalás növelésének és a nemek közötti egyenlőség megvalósításának kulcsfontosságú mozgatórugója, mert felvértezi őket az egész életük során

elengedhetetlen ismeretekkel, készségekkel, lehetőségekkel és kapacitásokkal, lehetővé téve számukra jogaik érvényesítését, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést, a közéletben való teljes körű részvételt és a nemi alapú erőszak elleni küzdelmet; mutasson rá annak fontosságára, hogy inkluzív, méltányos és minőségi oktatás, képzés és egész életen át tartó tanulás révén mozdítsák elő a nők társadalmi szerepvállalását, ami alapvető fontosságú a nemi sztereotípiák, attitűdök és előítéletek valamennyi dimenziója elleni küzdelem, valamint a tartós egyenlőtlenségek elleni küzdelem szempontjából; emlékeztessen a nemi alapú erőszak megelőzésének fontosságára megfelelő kampányok és egyéb intézkedések révén, többek között a digitális médiaműveltség növelése, valamint az életkornak megfelelő, átfogó kapcsolatokra és szexualitásra vonatkozó releváns, célzott oktatás révén, a testi épséggel kapcsolatos ismeretek növelése érdekében; hangsúlyozza, hogy jobban meg kell érteni a jogellenes és a genderellenes mozgalmakat, beleértve a nemi alapú egyenlőséggel kapcsolatos dezinformációt, az incel jelenséget és a nőgyűlöletet, és különösen azoknak a manoszféraként ismert online formáját; támogasson aktívabb politikákat e jelenségek és narratívájuk ellen folytatott küzdelem terén;

ac) hangsúlyozza, hogy a háború és a konfliktus aránytalan és pusztító hatást gyakorol a nőkre, és világszerte álljon ki a béke és az inkluzív tárgyalások mellett, amelyek a konfliktusok és a nők és lányok által ezekben a helyzetekben tapasztalt erőszak felszámolásának alapvető útvonalai; ismerje el az ENSZ békefenntartó misszióiban részt vevő nők által a konfliktusövezetekben végzett figyelemre méltó munkát; hangsúlyozza, hogy a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség elengedhetetlenek a jogállamisághoz és a reziliens és inkluzív demokráciákhoz; hangsúlyozza, hogy sajnálatos, hogy nők és lányok milliói szembesülnek továbbra is megkülönböztetéssel, erőszakkal, valamint méltóságuk és a felelősségvállalás megtagadásával, különösen a konfliktusok és a lakóhelyelhagyás összefüggésében;

ad) kötelezze el az EU-t olyan kül-, fejlesztési és biztonságpolitika mellett, amely inkluzív és interszekcionális, és elsőbbséget biztosít a nők és az LMBTIQ+ emberijog-védők szükségleteinek;

ae) hangsúlyozza, hogy a nőgyilkosság, amelyet a nők és lányok nemi alapú meggyilkolásaként határoznak meg, a nemi alapú erőszak egyik legszélsőségesebb formája, és az egyetemes alapvető jogok súlyos megsértését jelenti; határozottan ítélje el az e bűncselekményre vonatkozó adatgyűjtés és jelentéstétel tartós következetlenségeit és harmonizált fogalommeghatározásának hiányát, ami súlyosan akadályozza a hatékony megelőzést és a tényeken alapuló szakpolitikai

döntéshozatalt; szólítson fel e bűncselekmény globális elismerésére és a nőgyilkosságok felszámolására irányuló globális erőfeszítésekre;

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, valamint tájékoztatásul az EU emberi jogi különleges képviselőjének.